Układ współrzędnych geodezyjnych - φ,λ,h

Układ, w którym powierzchnią odniesienia jest elipsoida obrotowa. φ (szerokość geodezyjna) jest to kąt, jaki normalna do elipsoidy w danym punkcie tworzy z płaszczyzną równika. λ (długość geodezyjna) jest to kąt między płaszczyzną elipsy południkowej danego punktu i płaszczyzny elipsy południkowej obranej za początkową (Greenwich). H (wysokość geometryczna) jest to odległość mierzoną od powierzchni elipsoidy do punktu na fizycznej powierzchni Ziemi wzdłuż normalnej do elipsoidy.

Układ współrzędnych prostokątnych przestrzennych (ortokartezjański) – x, y, z

Za początek tego układu uznajemy środek geometryczny elipsoidy odniesienia (GRS80). Tworzą go 3 ortogonalne osie. **X** – pokrywa się z płaszczyzną południka 0°. **Y** – jest dopełnieniem układu lewoskrętnego. **Z** – ta oś pokrywa się z osią obrotu Ziemi.

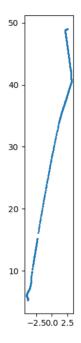
Układ współrzędnych NEU

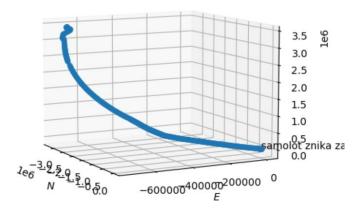
Za początek układu uznajemy wybrany przez nas punkt na Ziemi. Oś U jest skierowana na zenit, oś N na północ, a oś E na kierunek wschodni

Cel ćwiczenia:

- ➤ Zapoznanie się z wybranymi układami współrzędnych
- > Zrozumienie transformacji danych współrzędnych pomiędzy układami

Wizualizacje trasy samolotu:

Wnioski:

Zastosowanie układu NEU jest mniej praktyczne niż układu geodezyjnego w tym ćwiczeniu gdyż większość funkcji w środowisku Python do wizualizacji danych oczekuje danych w formacie prostokątnym. Większość map także korzysta z układu x, y, z więc łatwiej za pomocą niego na nich przedstawiać dane. Z drugiej strony jeśli potrzebujemy wybranego punktu odniesienia to wtedy sprawdzi się lepiej układ NEU.